

אמר אמה, וזה אמר זה, והപל בסוד (מ"ח) המאור העליון זה בא. להיות מעליה וטחה מדה אמרת. וזהו הפהה שהיא בקורה יתירה, משומ שיש מדה אחרת שהיא לכטוט על זו שהיא בפניהם. שהרי במדה אחרת שמכה על זה עוללה בחשבון לחשבון שלשים וארביע, ובפניהם לחשבון שלשים וששים, (שהיא לכטוט על זה שהוא לבפניהם וועללה בחשבון, בחשבון שלשים וארביע, ולבחוץ לחשבון שלשים ושתיים) וזהו סוד לחשבון שלשים ושתיים) וזהו שלשים ושתיים לבעניהם - שלשים וארביע שלשים ושתיים הוא עומר בפנים, שלשים וארביע הוא עומר בחוץ.

משום שהרי מדה ראשונה, שהיא קדושה בגוניים קדושים, שהם שיש מזר ותקלה וארגן ותולעת שני, אלו גוניים קדושים, וכל חשבונו עוללה לחשבון שלשים ושתיים. ומה שנייה, שהיא לחיזן לכטוט על זה, עוללה לחשבון שלשים וארביע, וזהו סוד הכתוב (זהילם מא) אשרי משכילה אל דל ביום רעה ימלטו ה. ביום רעה ממש ימלטו ה. סוד החשבון לפנים, שהוא סוד שלשים ושתיים. ובאותו חשבון של בחוץ מה כתוב? ועשית יריעות עזים. יריעות עזים, לא מה עזים? אלא הסוד הגון שלו, למת מקום בסוד הקדש, ומושום כה יריעות עזים ונדי. כתוב (שרו) אל גנת אגוז ירדתי וגוז, (הרי פרשויה, אבל מה אגוז יש לו קלפה שמקיפה ומכסה את המת, והמן מבפנים, אף כה בכל דבר של קדרש - הקורה בפנים, והצד האחד בחוץ. וסוד זה - (ובקוק א) נקרא אגוז, והרי פרשויה.

בא וראה, באותו שבחוץ - כל מה שמוציא, גורע. וסימנק פרי

דאחתפסת אמה בתר אמה, ורק אבתר דא, וככלא ברוז (ס"א מראה) דבוצינא דלעילא קא אתייא, למחרוי עילא ותפא משחטא חדא.

וְרָא אִיהוּ מְשַׁחְתָּא דְּאִיהוּ בְּקִדּוֹשָׁה יִתֵּר, בְּגִין דְּאִיתְּ מְשַׁחְתָּא אֶחָרָא, דְּאִיהִי לְחַפְּיאָ עַל דָּא דְּאִיהִי לְגֹז. דָּהָא בְּמְשַׁחְתָּא אֶחָרָא דְּחַפְּיאָ עַל דָּא, סְלָקָא בְּחוֹשְׁבָנָא בְּחוֹשְׁבָנָא תְּלִתִין וְאַרְבָּעָה, וְלִגְאוּ בְּחוֹשְׁבָנָא תְּלִתִין וְתְּרִין (ס"א ראייה לחפיא על דא ראייה לנו וסלקא בחושבנא, בחושבנן דיל ולגאו בחושבנו ל"ב) וְרָא אִיהוּ רְזָא (דף ר"ג ע"ב) דְּחַפְּיאָ דָא עַל דָּא, ל"ב לְגֹז, ד"ל (ל"ב איהו קיימת לנו, דיל איהו קיימת) לבר. בְּגִין דָּהָא מְשַׁחְתָּא קְדֻמָּה, דְּאִיהוּ קְדִישָׁא בְּגִוּנִין קְדִישָׁין, דְּאִינּוּ שָׁשׁ מְשִׁיר וְתְּכִלָּת וְאַרְגָּמָן וְתְּרֻלָּת שְׁנִי, אַלְיִין גִּוּנִין קְדִישָׁין, וְכָל חַשְׁבָנָא דִּילִיה סְלָקָא לְחוֹשְׁבָנָא תְּלִתִין וְתְּרִין. וְמְשַׁחְתָּא תְּגִינָא דְּאִיהִי סְלָקָא לְחוֹשְׁבָנָא תְּלִתִין לְחַפְּיאָ עַל דָּא, אִיהִי סְלָקָא לְחוֹשְׁבָנָא תְּלִתִין וְאַרְבָּעָה. וְרָא אִיהוּ רְזָא דְּכַפִּיב, (זהילם מא) אֲשֶׁרִי מְשֻׁכֵּל אֶל דָל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלְטָהוּ יְיָ. בַּיּוֹם רָעָה מִמְשָׁ, יִמְלְטָהוּ יְיָ.

רְזָא לְחוֹשְׁבָנָא לְגֹז, דְּאִיהוּ רְזָא תְּלִתִין וְתְּרִין. וּבְהַהוּא חַשְׁבָנָא דְּלִבְרָה, מֵה בְּתִיב, וּעֲשִׂית יִרְיעֹות עַזִּים. יִרְיעֹות עַזִּים, אֲמַאי עַזִּים. אֶלְאָ רְזָא דְּגִוּנָא דִּילִיה, לְמִיחָב דְּוֹכְתָּא בְּרָזָא דְּקוֹדֵשָׁא, וּבְגִין כֵּה יִרְיעֹות עַזִּים וְךְאי. בְּתִיב (שיר השירים ז) אֶל גִּבְתָּא אֲגֹז יַרְדֵּתִי וְגוֹ', הָא אֲוֹקְמוֹהָ, אֶבְלָל מֵה אֲגֹז אֵית לֵיה קְלִיפָה, דְּסַחְרָא וְחַפְּיאָ עַל מֹזְחָא, וּמוֹזְחָא לְגֹז, אָוֹף הָכִי בְּכָל מַלְהָא דְּקוֹדֵשָׁא, קְדָשָׁה לְגֹז, וִיסְטָרָא אֲתָרָא לִבְרָה. וְרָזָא דָא, (חבקוק א') רְשָׁע מְכַתֵּר אֵת הַצְדִיק. וְעַל דָא אַקְרֵי אֲגֹז, וְהָא אֲוֹקְמוֹהָ. הָא חַזִּי, בְּהַהוּא דְּלִבְרָה, כֹּל מֵה דְּאֹסִיף גַּרְעָ, וִסְימָנִיךְ פָּרִי הַחֲגָה, דְּמִתְמַעַטִין וְאַזְלִין.

החג, שמחותם עטifs והולכים. אף כאן גם, במה שבחורים בתוכה, ואת המשכן הפסchner טעה עשר ירידעת. ובמה שבחוץ בתוכו, עשתי עשרה ירידעת. הוסיף אותיות ונגרע מהחספון. הוסיף חשבון ונגרע (אותיות). הוסיף חשבון, שבתוכה (שותה בו) אף קיריעת האחת לחשבנה, סליק לחישבון תלתין וארכעה. דלית בכל איןון זיני מסכנתא, בה הוא דאקרי דיל, ובגין לכך כד סליק לחישבנה יתר, סליק העי כמו אותו שגנרא דיל. ומשום לכך, כשלולה לחשבון יותר, עליה בחסרונו.

ובשהוא גורע בחשבון (נוויל), עליה בעלה, שעולה לסוד של שלשים ושפטים, מהם סוד כל האמונה, והוא סוד השם הקדוש. וכן זה עליה ולכון זה גורע. זה עליה וגורע, וזה גורע ועולה. זה לפנים, וזה לחוץ.

כו המדה תהזה מתחילה להתפשט ומזרד המדה לקשרים, שבתוכה (שותה לו) וייש את הקשרים למשכן עצי שפטים עמדים. ולאחריהם סוד השרפם, והרי פרשוחה, שבתוכה עצי שפטים עמדים, וכותבת

(ישעיהו) שרפים עמדים. מדרית המדה הזו - עשר אמות ארך הקדרש ואמה וחצי הקאה. כאן בתוכו עשר אמות, ולא בתוכו עשר באמה. אלו שלוש שלש שהן תשע, ואחד ששה רוחם אחת שהורה עליהם.

ונרי אמרנו במה הוא שעור האמה, וזהו סוד הטעור - אחת עשרה וחצי, שעולים ולא עולים, מושום שגורעים מאותם האופנים. ופרשוחה בסוד המפרקבה הקדושה, והם עשרים, עשר לציד זה ועשר לציד זה, עד שעולים לסוד השרפם העליונים. ואחר לכך עולה סוד הקדרש עד שבלם מתעוררים (נפוגשים) בסוד

אוף הכא גמי, במא דלאו כתיב, ואת המשכן תעשה עשר ירידעות. במא דלבך כתיב, עשתי עשרה ירידעות. אוסף אתוון וגרע מחישבנה. אוסף חישבנה וגרע (אתוון), אוסף חישבנה, הכתיב, (שותה בו) ארך קיריעת האחת שלשים באמה ורחב ארבעה. סליק לחישבנה, סליק לחישבון תלתין וארכעה. דלית בכל איןון זיני מסכנתא, בה הוא דאקרי דיל, ובגין לכך כד סליק לחישבנה יתר, סליק בגראיינן.

ובד איהו גרע בחישבנה (ער), סליק בסליקו, דסליק לרזא דיל'ב, דאייהו רזא דכל מהימניתא, וαιיהו רזא דשמא קדיישא, רעל דא, דא סליק, וקדא גרע. דא סליק וגרע. וקדא לבך. גרע וסליק. דא לגו. וקדא לבך.

האי קו המדה, שרי לאתפסטה, ומידיד משחתא לקשרים, הכתיב (שותה לו) וייש את הקשרים למשכן עצי שפטים עמדים, ואלין איןון רזא דשרפם, והא אויקמה, הכתיב עצי שפטים עמדים, וכתיב (ישעה ושורפים עמדים).

מידידו דמשחתא דא, עשר אמות ארך הקדרש ואמה וחצי הקאה. הכא כתיב עשר אמות, ולא כתיב עשר באמה. אלין תלת תלתת תלתת, איןון תשע, וחד דשרא עלייהו, וקדא איהו רוחא חדא דשרא עלייהו.

והא אמרן, במא איהו שייעורא דאמה. וקדא איהו רזא דשייעורא חד סרי ופלגא, דסלקין, ולא סליקין, בגין דגרעין מאינון אויקמה ברזא דרתיכא קדיישא, ואינון עשרין, להאי סטרא עשר, ולהאי סטרא עשר, עד דסלקין לרזא דשרפם שעליהם לסוד השרפם העליונים. ואחר לכך עולה סוד הקדרש עד שבלם מתעוררים (נפוגשים) בסוד